

7. Quæ de imaginum et scapularium diffusionem dicta sunt, facile de numismatibus, signis etc. Sacri Cordis intelligi debent, quibus ecclesiastica benedictione innumeræ etiam indulgentiæ addi possunt (1). Hæc omnia Cordis Jesu desiderio respondent, de quo supra egimus, aptaque sunt ad venerationem et amorem erga Cor sanctissimum Redemptoris nostri augenda.

VIII.

*De Pia Unione Ss. Cordis Jesu
et de Cultu perpetuo.*

§ I.

De Pia Unione Ss. Cordis Jesu.

1. Ad piam aliquam devotionem propagandam confirmandamque nihil melius conferunt quam piæ fidelium consociationes, quæ fines ab ipsa devotione propositos præscribant, atque sacris exercitationibus hanc foveant, et in fidelium animabus radices agere curent. Hoc sane factum est ut in dies magis devotio erga Cor Jesu augetur. Jam ab anno 1693 prima adorationis Ss. Cordis consociatio instituta est in monasterio Reli-

(1) *Recueil de prières, etc.*, p. 420 seq.

giosarum a Visitatione, in urbe Paray-le-Monial. Anno 1733 P. Gallifet S. J. 360 hujusmodi consociationes a pluribus Episcopis et a Summo Pontifice approbatas enumerabat. Verum anno 1801, mense februario, agente P. Aloysio Felici S. J. *Pia Unio Cordis Jesu* Romæ erecta est in templo S. Mariæ ad Pineam, congregationis Presbyterorum S. Pauli, quæ tamen post biennium in templum S. Mariæ Pacis translata, titulum Arciconfraternitatis obtinuit, et a Pio VII numerosis indulgentiis ditata fuit, cum jure sibi alias confraternitates aggregandi eisque easdem indulgentias et privilegia conferendi, quæ primariæ a Summis Pontificibus concessa fuerunt. Exinde consociationes omnes Cordis Jesu primæ romanæ nomen dederunt, atque innumeræ sub titulo Piæ Unionis Cordis Jesu erectæ sunt (1).

2. Pia Unio fines illos sibi proponit, quos Christus ipse in stabilienda devotione erga Cor suum sacratissimum habuit. Ut fideles ejus privilegiis fruantur, debent uni ex Confraternitatibus romanæ adscriptis nomen dare, atque semel in die recitare *Pater, Ave, Credo* cum invocatione: « O dulce

(1) Die 3 junii 1853, ex concessione Pii IX P. M. in templo Ss. Cordis Jesu, Molinis in Gallia erecto, statuta fuit Arciconfraternitas Piæ Unionis pro tota Gallia, quæ iisdem fruatur privilegiis ac Romana; insuper indulgentia plenaria menstrua a Sociis lucranda ditata est, die ad libitum electo atque ordinariis conditionibus.

Cor Jesu, fac ut te magis ac magis in dies diligam. » Multiplices has indulgentias et privilegia licet videre in opere P. Maurel S. J. (1). Hic tantum adnotamus indulgentiam plenariam, consuetis conditionibus, consocios lucrari posse prima sexta feria cujusque mensis et alio die mensis ad libitum electo; præterea sex diebus dominicis festum Ss. Cordis Jesu præcedentibus, dummodo præter ordinarias condiciones fiat visitatio templi vel oratorii publici, in quo festum Ss. Cordis peragetur. — Pius VI, 4 mart. 1806. Idem Pontifex indulgentiam 7 annorum et 7 quadragesimarum tribuit confratribus pro unoquoque die novenarii festum Ss. Cordis præcedentis, adjecta tamen visitatione, ut de dominicis diebus dictum est. Hanc eandem indulgentiam, eademque conditione Leo XII, die 21 maji 1828, benigne largitus est iis qui non novenarium sed triduum ante festum concelebrent.

§ II.

De Cultu perpetuo Ss. Cordis Jesu.

3. Consocii Piæ Unionis unum pluresve ad libitum dies inter annum eligunt, quo vel quibus speciali honore ac particularibus exercitationibus Ss. Cor Jesu colere sibi proponunt. Hoc pium exercitium, cum a pluri-

(1) *Le Chrétien éclairé, etc., 13.e édit., n. 76.*

bus perficiatur, singulis certe diebus peragetur; inde est appellatio *Cultus perpetui Cordis Jesu*. Hoc vel his diebus jam ab initio determinatis constanterque servatis, fidelis socius Cordis Jesu: 1° confessione peracta, sacra Eucharistia reficitur; 2° per horam continuam vel interruptam meditationi vel precibus vacat; 3° visitat ecclesiam vel oratorium publicum, ibique orat pro Pontifice Romano, pro Clero et pro omnibus Ecclesiæ Christi necessitatibus; 4° interdum mentem et cor ad Christi sanctissimum Cor laudandum elevat; 5° renovat baptismatis vota vel alia quæ facere potuerit.

Leo XII, Decreto 18 febr. 1826, indulgentiam plenariam concessit, toties quoties hæc Cultus perpetui exercitia ab unoquoque peragantur (1).

IX.

De Apostolatu Orationis.

1. Ad Cordis Jesu divitias in omnes effundendas, nostris calamitosis temporibus reservatum fuit, ut consociatio quædam institueretur, quæ brevi tempore universum orbem pervaderet, atque suo ambitu omnes alias consociationes, confraternitates et fideles in unum omnes coadunaret, nec ullum,

(1) *Le Chrétien éclairé, etc., n. 76.*

quasi sibi non consentaneum, pium opus excluderet. Consociatio hujusmodi nomen habet *Apostolatus orationis*. Ejus initia, ut de magnis inceptis assolet, anno 1844 in Seminario quodam gallico (1), humilia fuere, sed jam ab anno 1861, cum plurimorum Episcoporum et Summi Pontificis Pii IX approbationem recepisset, in immensum excrevit ac propagatus fuit. Attamen nonnisi anno 1866 certa statuta a romanis congregationibus approbata et a pontificio Decreto confirmata et definita habuit.

2. Apostolatus orationis non est proprie confraternitas, sed consociatio et conspiratio quædam seu fœderatio omnium fidelium christianorum in intima unione cum spiritu et vita Christi, ut nihil aliud velint, quærant et ament, nisi quod Christus voluit, quæsivit, adamavit dum nobiscum viveret, et nunc temporis etiam in sanctis tabernaculis et in cœlo vult, quærit, amat, scilicet Patris sui gloriam et animarum salutem. Itaque socii Apostolatus orationis non contenti in seipsis vita Cordis Jesu vivere atque ejus deliciis et gratiis frui, suas preces cum precibus Cordium Jesu et Mariæ conjungunt, vel eas proprias sibi faciunt, atque easdem prosequuntur intentiones, desideria et vota quæ Cordium Jesu et Mariæ sunt propria. Quin imo ut efficaciores et soli-

(1) *A Notre-Dame du Puy.*

diores suas preces reddant, intentiones suas, opera et passionem cum intentionibus, operibus et passionibus Cordium Jesu et Mariæ conferunt, ut quæ ab eis fiunt vel feruntur nullum finem habeant, nisi illum missionis Christi in terris. En cur hujusmodi consociatio Apostolatus nomen nacta est, quia revera apostolicum opus est prece, quæ ex orationibus, intentionibus, operibus et tolerantibus exurgit, Deo cooperari ad ejus ampliandam gloriam, ad animarum salutem procurandam, atque ad Ecclesiæ totius augmentum et triumphum.

3. Quoniam igitur nonnisi de intentione emittenda per se agitur, qua quæ agimus, quæque ferimus precum locum teneant una cum precibus Christi et juxta ejus intentiones, ut sterilia non sint, sed ad apostolatus missionem in mundo prosequendam efficacia; nemo non videt hanc consociationem facile cuicumque statui et fidelium christianorum conditioni aptari, quod nullas novas obligationes addit, sed efficit revera ut omnes sicuti Christi membra agant et reapse in unione illa communionis Sanctorum, in qua, baptismate recepto, inveniuntur.

4. Attamen ad augendam vim et unionem membrorum Apostolatus, seu Consociationis Ss. Cordis Jesu, tria ipsis christiana exercitia proponuntur, seu gradus ipsius Apostolatus, quorum primus solus requi-

ritur, ut quis hujus Consociationis sit membrum et omnium privilegiorum particeps fiat, quæ ipsi tributa fuerunt: alii vero duc libere accepti efficiunt, ut socius aliis indulgentiarum et privilegiorum seriebus gaudeat.

Primus igitur gradus complectitur fideles qui Consociationi nomen dant et proponunt sibi *quotidianam oblationem* facere omnium suarum intentionum, actionum et tolerantiarum juxta intentionem Ss. Cordis Jesu.

Secundus gradus eorum est, qui cum in primo jam sint, pium exercitium *Rosarii viventis* acceptant, et quotidie unam hujus Rosarii decadem recitant, juxta unum ex quindecim decadum mysteriis, quod ipsis singulis mensibus ex distributione obvenit.

Tertius denique gradus eorum est, qui cum jam in duobus præcedentibus sint, volunt partem habere in *Communione reparatrici*, sive hebdomadaria, sive menstrua. In hoc ultimo præsertim gradu fideles omnes Cordi Jesu uniuntur, ut cum eo sint cor unum et anima una.

5. Non possumus hic omnia enarrare quæ de hac tam nobili tamque efficaci consociatione dici possent, nec quæ ad eam in parœciis etc. stabiliendam fieri debent. Commendamus tamen sacerdotibus, qui curam animarum habent, ut eam ardentissime adoptent; magnifici enim et incredibiles ani-

marum fructus ex ea huc usque profluerunt iis in locis, ubi jam statuta et confirmata fuit. Consulant igitur libros multiplices, qui de ea scripti sunt (1).

6. Nec facile omnes indulgentias et privilegia enumerare possemus, quæ tribus descriptis gradibus, sive a Pontificibus Romanis, sive ab aliis generose tributa fuerunt. Satis sit hîc adnotare :

1° Socios Apostolatus orationis omnibus frui privilegiis et indulgentiis Piæ Unionis Sacratissimi Cordis Jesu, de qua loquuti jam sumus, adeo ut necesse non sit huic nomen dare, cum inscriptio in libris Apostolatus facta est; sed necesse tamen est præscriptis omnibus ad indulgentias Piæ Unionis lucrandas conditionibus satisfacere.

2° Socios Apostolatus orationis participes fieri omnium orationum, bonorum operum et sacrificiorum Missæ omnium fere ordinum religiosorum et Congregationum apostolicarum, qui benigne hoc tam excellens privilegium Apostolatui orationis largiri voluerunt.

3° Præter prædictas, numerosas alias in-

(1) *L'Apostolat de la Prière. — L'Apostolat du Sacré-Cœur. — Pratique de l'Apostolat du Cœur de Jésus. — Petit Manuel de l'Apostolat de la Prière. — Le Messager du S. C. de Jésus. — Le Petit Messager du S. C. de Marie. — Le Zéléteur de l'Apostolat de la Prière, etc.* Prostat hic ultimus Bruxellis apud Vromant, rue de la Chapelle, 3; alii vero in Gallia, Toulouse, rue des Fleurs, 22.

Indulgentias a Pio IX membris Apostolatus orationis concessas fuisse, quarum catalogus in parvo Manuali Apostolatus orationis videri potest.

4° Præter fere omnes indulgentias plenarias et partiales recitationi Rosarii attributas, plures alias concedi iis, qui secundum Apostolatus gradum acceptant atque quotidie Rosarii decadem recitant.

5° Qui tertium gradum Apostolatus adoptant, et nomen dant Consociationi Communionis Reparatricis (cujus *centrum generale* est in urbe Paray-le-Monial), facto ipso, omnibus ejus privilegiis et indulgentiis fruuntur, dummodo ad id requisitas condiciones adimpleant.

6° Denique, quin inscribantur in libris monasterii a Visitatione, in urbe Paray-le-Monial, socii Apostolatus orationis indulgentiam Horæ sanctæ nuper descriptæ, modo perficiant, lucrari possunt.

X.

De Consociatione Adorationis perpetuæ et pro pauperibus Ecclesiis.

1. Nolumus ecclesiasticos et religiosos viros hanc Consociationem ignorare, quæ in honorem et gloriam Cordis Jesu in augustissimo Sacramento, cedit et maximæ utili-

tatis est, tum fidelium animabus qui hoc exercitio utuntur, tum aliorum qui ecclesias frequentant. Antiqua est confraternitatum in honorem Ss. Eucharistiæ institutio: jam ab initio seculi xvi Paulus III eam approbavit, quæ Romæ statuta est in S. Mariæ super Minervam, eique Arciconfraternitatis titulum attribuit cum facultate alias sibi confraternitates aggregandi, easque omnium indulgentiarum et privilegiorum participes efficiendi. Deinde Paulus V, die 15 febr. 1608, declaravit hujusmodi confraternitates, auctoritate Sedis Apostolicæ vel Episcopi ordinari erectas, statutisque confirmatas, eo ipso omnibus privilegiis et indulgentiis frui quæ a Summis Pontificibus primariæ romanæ concessa fuerunt (1).

2. Sed diversa est *Adorationis perpetuæ* de qua hîc loquimur, institutio. Hæc sibi statuit, ad instar Cultus perpetui, vel Custodiæ honorificæ Cordis Jesu, sed alia ratione, efficere ut nullum tempus sit, nulla hora, sive diei sive noctis, qua divinissimum Eucharistiæ Sacramentum obsequio et honore ab aliquo adoratore præstito careat. Ideo unusquisque socius unam horam libere eligit, singulis annis vel singulis mensibus, sive diurnam sive nocturnam, quam in adoratione divinissimi Sacramenti transigat meditando vel vocaliter orando.

(1) Vide Maurel, *Le Chrétien éclairé*, etc., n. 75.

3. Complures sunt et diversæ hujusmodi Consociationes, Ecclesiæ auctoritate approbatæ: sed una earum ortum cœpit sub annum 1848 in Belgio, et die 4 januarii 1850 Bruxellis canonice erecta, unde per totum Belgium diffusa. Necesse adhuc erat ut bruxellensis consociatio **primariæ** titulum et jura haberet: quod largitate Pii Pp. IX effectum fuit mense maji 1853.

Hujus Consociationis scopus est:

1° Amandi et adorandi Jesum Christum, et totis viribus efficiendi ut ubique ametur et adoretur in Ss. Eucharistiæ Sacramento;

2° Reparandi injurias, quibus ipse in hoc Sacramento ab impiis afficitur;

3° Magno honore Christum, et omnibus mediis, in hoc Sacramento prosequendi, atque potissimum pecuniariis subsidiis cooperando vel aliter, quo pauperes ecclesiæ, quæ ad divinum cultum sunt necessaria, possideant.

4. Unumquodque hujus Consociationis membrum, singulis mensibus, una hora in Eucharistiæ Sacramento Christum adorat, sive de die, sive noctu. Adoratio diurna, ab hora sexta matutina ad sextam serotinam, ubi id melius fieri potest, fit in templo, vel saltem domi; adoratio vero nocturna, a sexta hora serotina ad sextam matutinam, fit semper domi.

Quod vero ad cooperationem pecuniariam

spectat, ut ecclesiis pauperibus subsidium feratur, unusquisque socius unum argenteum nummum annum solvit: non tamen hoc bono privantur qui non nisi quartam argentei nummi partem solvere possunt. Porro subscriptio annua in eundem finem fidelibus omnibus proponitur duorum nummorum argenteorum cum dimidio, ut qui hanc argenti oblationem vel majorem genere tribuere velint, omnium precum participes fiant, qui ad Deum in consociatione ipsa, et in pauperibus ecclesiis ad Deum diriguntur.

Multiplies indulgentiæ a Summis Pontificibus huic insigni operi concessæ fuerunt. Sed si quis singillatim de consociationis hujus constitutione et statutis cognoscere velit, consulat libellum R. P. Boone S. J. (1).

XI.

De Confraternitate Cordis Jesu agonizantis et B. Mariæ Virginis Compitentis.

1. Non est hæc ejusmodi exercitatio, quæ sibi dumtaxat proponit compassionis affectus erga Christi vel Mariæ dolores; sed est opus zeli in animarum extremo agone pe-

(1) *Manuel de l'Adoration perpétuelle et de l'honneur des églises pauvres, Bruxelles, Librairie Cathol. de L. De Wageneer.*

riclitantium salutem. Quis enim nesciat 80,000 hominum saltem quotidie ex hac vita discedere, quorum plures parum fortasse vel nihil de hac ultima hora, dum viverent, cogitarunt, ut propriae saluti providerent? Igitur anno 1848 R. P. Lyonard gallus, hac hominum negligentia totque animarum aeterna perditione commotus, deliberavit fidelium foederationem instituere, qui in precum unione cum Corde Jesu agonizante et compatiante Mariae matris ejus, his praesertim negligentibus hominibus bene moriendi gratiam impetrarent. Anno 1850 Pius Pp. IX devotum hoc exercitium approbavit atque non paucis indulgentiis ditavit. Sed opus erat centrum aliquod confraternitatis in urbe Jerusalem instituere, ubi Christus dolores, agonem et mortem oppetiit. Quod factum est anno 1864, annuente et hujus consociationis directionem assumente Patriarcha jerosolymitano, et approbante Pio Papa IX, Decreto edito die 14 aug. 1864. Tandem idem Pontifex die 23 aug. 1867 arciconfraternitatis titulum et jura jerosolymitanae consociationi concessit.

2. Fines hujus confraternitatis sunt :

1° *Honorandi* speciali cultu dolores et potissimum agones Domini Jesu, atque angores compatiantis matris ejus.

2° *Impetrandi* gratiam sancte moriendi iis omnibus qui in agone versantur.

3° *Offerendi* solatium iis qui adversitate premuntur, recordatione dolorum Domini Jesu et Virginis Mariae.

Quae quidem variis precibus, sacrificii Missae oblatione, sacra recepta Eucharistia, aliisque piis operibus fiunt.

Qui hanc confraternitatem ingredi volunt, nomen dent uni ex illis confraternitatibus, quae jerosolymitanae aggregatae, passim sive in Gallia, sive in Belgio reperiuntur, et receptionis signum accipiant.

Quae ad munia obeunda vel ad privilegia et indulgentias spectant, videri possunt in libellis, qui de hoc pio opere typis impressi vulgo habentur (1).

3. Tantum hic adnotamus duas esse in hac confraternitate confratrum classes, quarum prima *aggregatorum*, altera *consociatorum* appellatur. *Aggregati* nomen confraternitati dant et recepto signo, indulgentias pii operis lucrantur, modo quotidie hanc orationem recitent :

« O clementissime Jesu, amator animarum,
« obsecro te per agoniam Cordis tui sanctis-
« simi et per dolores Matris tuae immacula-
« tae, lava in sanguine tuo totius mundi pec-

(1) *Manuel de l'Archiconfr. du Cœur agonisant de Jésus*, par le P. Boylesse S. J., chez Régis-Buffet, Paris-Bruzelles, place S. Gudule, 4. — *Dévotion au Cœur agonisant de Jésus*, par M. Seignin à Avignon. — *Le Cœur agonisant, salut des moribonds*, par F. A. Blot. — *L'intercession perpétuelle du Cœur agonisant de Jésus*, par le P. Lyonard.

« catores, nunc in agonia positos et hodie
« morituros. Amen. »

« Cor Jesu in agonia factum, miserere morientium. Pater, Ave. »

100 dies indulgentiæ *toties, quoties* — indulgentia plenaria semel singulis mensibus, dummodo oratio prædicta ter in die diversis temporibus quotidie recitetur, fiat confessio, communio et visitatio ecclesiæ, in qua ore tur pro Pontifice Romano. — Pius IX 2 februarii 1850 (1).

Consociati sunt pii operis activa membra, quæ omnia confraternitatis statuta servant et pluribus specialibus indulgentiis fruuntur. Hi receptionis die actum consecrationis Ss. Cordi Jesu agonizanti emittunt.

XII.

De piis exercitiis in honorem B. Virginis Mariæ.

1. Ut finem huic capiti imponamus atque omnibus piis exercitationibus, quæ finibus respondent quos Jesus, in revelanda devotione erga Cor suum sacratissimum, sibi proposuit, liceat paucis enumerare quædam pia exercitia ab Ecclesia approbata et indulgentiis ditata, quæ speciali cultu Matrem Christi honorant, quæque valde juvant ad ipsam

(1) Maurel, *Le Chrétien éclairé*, n. 52.

Cordis Jesu devotionem in nostro et in aliorum animis fovendam. Quis enim Jesu propior quam Mater sua? quid Cordi ejus intimius, quam immaculatæ Virginis Cor? Nemo venit ad Patrem nisi per Jesum, nec aliquis sperare potest fore ut a Jesu benigne recipiatur nisi per Mariam. Cor Matris in omnibus Cordi Filii simillimum est, puritate et sanctitate immaculata, desiderii et ardenti charitate, passione durissima tolerata, zelo gloriæ Dei et salutis animarum, omnium virtutum exercitio, quibus nobis traditum est veluti exemplar et typus. Rectissime ergo Ecclesia Mariam a Jesu nunquam separat, omnibus diebus festivis Christi Matrem ejus commendamus, atque omnibus solemnibus Mariæ diebus Filium ejus colimus et in mentem revocamus. Nec fere est devotio vel pium exercitium in Christi honorem, quod simile in honorem Mariæ non sit: hæc Ecclesiæ praxis palam facit nos Matre indigere ut ad Filium veniamus, et per Cor Matris necessario transeundum, ut in Cor Filii ingrediamur, atque in ejus habitaculo sub umbra illius moremur.

2. Igitur operæ pretium est aliqua recollere quæ Matrem Verbi honorant: sed quia tam vulgata sunt, ut magna expositione non indigeant, satis est ea enumerare ut in memoriam redigamus et magno amplectamur amore, nosque sub Mariæ prote-